

Visca Catalunya Sobirana i Socialista ! Dret d'Autodeterminació, ara ! Per un 11 de setembre de lluita !!

Comité Nacional de Catalunya de la
LLIGA COMUNISTA

Comité Nacional de Catalunya de la
LLIGA DE LA JOVENTUT
COMUNISTA

Preu: 5 ptes.

"Per a que les distintes nacions puguin viure juntes, lliurement i en pau, o puguin, quan els hi convingui, separar-se constituint Estats separats, és necessària una democràcia completa, sostinguda per la classe obrera".

LENIN

Davant el proper 11 de setembre, el poble de Catalunya, obrers, camperols, joves, dones, treballadores i treballadors de la nostra terra, es disposen, de nou, a lluitar pels seus drets nacionals, per les seves llibertats negades i aixafades durant dècades.

CATALUNYA, NACIÓ

Catalunya com a nació té dret a exercir la seva sobirania, a decidir el

seu futur lliurament, a usar sense restriccions el seu dret a l'autodeterminació. No es tracta de que Madrid "reconeixi" la "identitat" de Catalunya i ens tracti "particularment". Es tracta de que els catalans lliurament i sobiranament ens expressem com a nació.

De què li serveix a Catalunya o a determinats personatges, des de Jordi Pujol fins a en López Raimundo es molestin quan no es parla de Catalunya com a nació, si immedia-

tament limiten el seu "nacionalisme" a considerar positiu que Madrid "accepti" la nostra "peculiaritat" i si el final del camí, segons ells, és un Estatut d'Autonomia *concedit* per les Corts de Madrid?

Reconeixer els drets de Catalunya com a nació no és tan sols proclamar-ho i a concretar-ho en allò que suposa negar-li la sobirania total al nostre poble, sinó que suposa reconeixer que no hi han llibertats nacionals sense l'exercici just i lliure del dret a l'autodeterminació, és a dir, reconeixer que *només els catalans* enen de decidir quin tipus de relacions institucionals mantindrà Catalunya amb el poder central i amb la resta dels pobles de l'Estat Espanyol;

Aquest dret, cal reafirmar-ho, significa absoluta llibertat per a decidir i sobirania per a imposar, sense traves, la decisió adoptada sobre:

1. *Quin tipus de relacions institucionals mantindrà Catalunya amb el poder central i amb la resta dels pobles de l'estat espanyol, incluit el dret a la separació.* Només els catalans han de decidir si Catalunya es separarà o no de la resta dels pobles de l'estat espanyol. I si decideix no separar-se, quines fórmules institucionals creu que cal que s'arbitrin per respectar les nostres llibertats: federació, autonomia...

2. *Quines formes cal que prengui govern català, sigui Catalunya estat, federació, nació autonòmica, etc., és a dir, quina Generalitat.*

L'expressió d'aquesta sobirania nacional té de ser una Assemblea Nacional Constituent, elegida lliurement per el poble de Catalunya en sufragi universal amb vot des dels 16 anys, sense la presència coaccionant dels delegats governatius de Madrid, del exercit feixista i dels cossos repressius, i en la que s'expressi la lliure voluntat del poble de Catalunya.

En aquesta assemblea, la LLIGA COMUNISTA defensarà la LLIURE UNIO de Catalunya amb els altres pobles de l'Estat Espanyol, per la FEDERACIO DE REPUBLICUES SOCIALISTES DE L'ESTAT ESPANYOL, i cap els ESTATS UNITS SOCIALISTES D'EUROPA.

Que i com es garantitza aquest dret?

Les eleccions lliures per una Assemblea Nacional Constituent només es poden realitzar sobre la base de la desaparició de tot l'aparell polític i institucional del franquisme.

I son les propies masses treballadores de Catalunya, que no tenen res a perdre i si tota la llibertat a conquerir, les que, movilitzades i unides, faran desaparèixer totes les restes del franquisme i garantitzaran el dret a l'autodeterminació.

La movilització obrera i popular cal que recolzi, i al mateix temps esser garantitzada per ell, a un GOVERN PROVISIONAL DEL PSUC i EL PSC-PSOE, partits obrers en els que els treballadors de Catalunya han dipositat llur confiança.

Aquest Govern Provisional cal que es recolzi en la unitat de les for-

ces obreres i populars, en una ALIANÇA OBRERA de CATALUNYA que, concretitzada en barris, pobles i comarques, assumeixi les tasques de dirigit les movilitzacions de les masses i unificar-les cap els objectius d'acabar amb la dictadura imposant les llibertats.

Aquest Govern Provisional, solidari amb les lluites dels demés pobles de l'Estat Espanyol, i lligat, en la lluita i en els objectius, amb un Govern del PCE i el PSOE a escala d'Estat, cal que assumeixi tots els poders necessaris per a que, recolzat en la movilització de les masses i en l'Aliança Obrera de Catalunya, pugui garantir eleccions immediates a l'Assemblea Nacional Constituent i prengui mides urgents com l'Amnistia Total, les plenes llibertats (drets d'expressió, manifestació, reunió i associació, sense exclusions ni limitacions, la legalització de tots els partits de Catalunya), la dissolució dels cossos repressius, l'organització de milícies obreres catalanes i la satisfacció de les necessitats materials i socials més urgents dels obrers i oprimits (sou digne, estabilització dels preus, treball per a tots, etc.).

Només aquest Govern, amb aquells recolzaments i aquestes mides pot garantir a les masses catalanes l'exercici lliure de la seva sobirania.

PER UN ONZE DE SETEMBRE DE LLUITA

Enfront la crida de l'Assemblea de Parlamentaris i els partits que la formen i recolzen, a una Diada Nacional l'11 de setembre en sosteniment de les negociacions amb Madrid o de celebració d'una Generalitat fraudulenta, LA LLIGA COMUNISTA crida a una DIADA DE LLUITA i a que durant la setmana del 5 al 10 de setembre es celebrin assemblees en els llocs de treball, en els barris, etc, es discuteixin i aprovin pronunciaments, concentracions, manifestacions, etc. és a dir lluita decidida per la SOBIRANIA NACIONAL, contra el Govern Suárez i per totes les llibertats fins aconseguir-les.

Cridem a continuar el camí de la movilització, en la que els trotskystes estarem en primera línia, fins a acabar amb la Monarquia franquista i llurs Corts continuistes.

Cridem a que en la Diada de l'onze de setembre estiguin presents les reivindicacions urgents d'AMNISTIA TOTAL i LEGALITZACIO DE TOTS ELS PARTITS, que son exigències peremptories de tot el poble.

Cridem a tots els partits obrers a la organització i direcció de la lluita mitjança una Aliança Obrera de Catalunya, independent de la burgesia i

pasa contraportada

L'any passat 30.000, aquest any seràn més de 300.000.

que només els catalans tenen de decidir com cal que sigui l'autogovern català, com cal que sigui la Generalitat.

UNA GENERALITAT PACTADA CONTRA EL DRET D'AUTODETERMINACIÓ

En les darreres setmanes el poble de Catalunya està assistint, entre perplex i indignat, a les mil peripècies entre en Tarradellas i els parlamentaris i llurs múltiples "organismes" (el Ple, la Comissió Permanent, la Comissió Negociadora...). Observa, esglaiat, els estira i afliuix secrets, les afirmacions confuses i contradictòries, que han culminat amb la destitució d'en Benet per en Tarradellas en un acte propi d'un dictador genuí que s'arroga poders de rei absolut dels catalans. Contempla, finalment, a llur esquena (i en nom seu!) un joc brut indigne per a Catalunya i els catalans. Un joc que pretenen que conclueixi amb la fenomenal estafada d'una Generalitat buida, lligada de peus i mans a Madrid, amb no gaires més poders que els d'una Diputació franquista.

Es aquesta i no una altra la Generalitat que en Tarradellas ha pactat amb Madrid. Es aquesta i no una altra la única Generalitat que pot sortir de la Moncloa, de la Zarzuela o de les Corts continuistes d'en Suárez, la única que pot aconseguir-se mitjançant la negociació i d'esquena al poble. Una Generalitat dirigitada directament CONTRA la sobirania nacional de Catalunya, CONTRA la possibilitat de que les masses catalanes puguin decidir lliurement llur futur exercint llur dret a l'autodeterminació.

Totes les polèmiques i presumpcions divergències entre en Tarradellas i alguns grups parlamentaris sobre la composició i atribucions del "Consell General de la Generalitat" o de "l'Assemblea Permanent" queden totalment al descobert com a mers jocs teòrics i enganyívols quan "l'acord" amb Madrid suposa un "autogovern" sense possibilitats de governar. Aquesta Generalitat no és de cap manera un autogovern de Catalunya; però és que ni tan sols situarà a Catalunya en millor posició cara a aconseguir la seva autodeterminació, com ens volen fer creure les consciències mes "responsables". A aquests, que confien que aquell serà un "pas endavant" per a poguer-ne

donar d'altres en el futur, cal que els hi recorden que aquesta Generalitat avui negociada i a la que s'anomenaria "Provisional", serà substituïda per una altra "definitiva"... decidida per les Corts de Madrid! Si la negociació "directa" ha concluit amb aquesta Generalitat, malgrat la força del triomf obrer a Catalunya, quina Generalitat sortirà d'unes Corts centralistes i antidemocràtiques dominades per els continuadors del franquisme? No, no es tracta de aconseguir "una mica" ara per a aconseguir "més" després, sinó que es tracta de triar entre una d'aquestes *dues vies: o lluitar amb tot el poble movilitzat per a la consecució de la total sobirania nacional, pel dret a l'autodeterminació; o continuar amb la política del pacte, la negociació i l'acatament a en Suárez i al Rei, aplanant el camí per a agresions més dures i "definitives" del Govern i les Corts d'en Suárez.*

UNA GENERALITAT QUE ESTAFA LA LLUITA D'UN POBLE

En Tarradellas ha arribat a un "acord" amb Madrid. "Acord" que és fruit de les darreres converses amb en Sánchez-Terán (enviat personal i especial d'en Suárez).

En el "Comunicat Oficial conjunt" sortit d'aquestes converses i datat a París el 27 d'Agost, s'afirma, entre altres coses, que "s'han estudiat els textos articulats que permetin el restabliment de la Generalitat amb disposicions concordants amb la legislació vigent". Es a dir, es tracta d'arribar a una Generalitat *concordant*, que estigui *d'acord*, que no *surti*, de la legislació franquista.

Al poble de Catalunya, a un poble que ha lluitat formidablement durant 40 anys contra la dictadura franquista; a un poble que amb aquesta lluita ha expressat el seu repudi combatent a un règim carregat d'odi cec vers Catalunya y vers els demés pobles de l'Estat i vers qualsevol manifestació de llur voluntat lliure; a un poble que ha arrancat a aquest règim només amb la seva lluita, elements importants de llur identitat com a poble; a un poble que amb aquesta lluita ha demostrat la seva consciència de la necessitat d'acabar amb aquest règim per a aconseguir llurs llibertats trepitjades;...

A AQUEST POBLE hom tracta d'imposar-li avui una Generalitat

"concordant" amb la legislació d'aquest odiat règim, dient-li que és la única Generalitat "possible" i que, en definitiva, serà un real autogovern encara que, com afirma amb el més gran cinisme el mateix Tarradellas, "els catalans s'autogovernaran poc". Quin formidable frau s'intenta fer a les masses catalanes!

Heus aquí, doncs, el monumental engany que el que s'autoproclama "representant" del poble català ha acordat amb els continuadors del franquisme.

Una estafada que aproven i aplaudeixen els parlamentaris i els partits polítics que els recolzen, incluint als principals partits de la classe obrera (PSUC, PSC-PSOE). Les diferències que avui hom expressa entre en Tarradellas i els parlamentaris no estan situades en el que hom negocia i en el que cal negociar, ni tan sols en la forma de negociar. Els parlamentaris no podien caure en el descredito total "davant els electors" acceptant l'escandalós cessament d'en Benet. Però el fons de la qüestió la Generalitat pactada, no és motiu de discrepàncies, com repetidament hem escoltat en la reunió del 2 de setembre de la Comissió Permanent de l'Assemblea de Parlamentaris.

ON PORTA AQUESTA GENERALITAT CONSEGUIDA AIXÍ?

En última instància, la forma de aconseguir-la i el seu propi contingut porten directament a la col·locació d'obstacles per a impedir:

— Que les masses catalanes exercixin llur dret a l'autodeterminació mitjançant una Assemblea Nacional Constituent elegida lliurement i que decideixi sobiranament llurs relacions amb el poder central i amb la resta dels pobles de l'Estat Espanyol.

— Que les masses catalanes continuïn la línia de combat directe contra la Monarquia franquista, com a *únic camí* per a accedir a la llibertat nacional i poguer exercir aquell dret, un cop escombrat tot "l'ordre" franquista.

LA SOBIRANIA DEL POBLE NOMÉS EL POBLE L'ARRANCARÀ

No hi han llibertats nacionals sense l'exercici lliure del DRET A L'AUTODETERMINACIÓ del nostre poble.

EMC

de la línia de pactes amb en Suàrez i el Borbó.

Cridem a la formació i al recolzament d'un Govern Provisional del PSUC i el PSC-PSOE que assumeixi la garantia de l'exercici del poble català al dret a l'autodeterminació.

Cridem al poble de Catalunya a desautoritzar enèrgicament a en Josep Tarradellas i a l'Assemblea de

Parlamentaris i a rebutjar tots els pactes firmats per aquells a llur esquena.

Cridem als diputats obrers de l'Assemblea de Parlamentaris a trencar els lligams amb en Tarradellas i amb en Suàrez, a que abandonin llurs projectes i llur línia de pactes amb la burgesia catalana i amb en Suàrez, i que passin a impulsar la movilització

del poble català, la Aliança Obrera i el Govern del PSC-PSOE i el PSUC.

Cridem, finalment, a assistir a la manifestació del dia onze de setembre, que la LLIGA COMUNISTA recolza com a possibilitat d'expressió de les masses catalanes, encara que rebutja els objectius que li donen llurs organitzadors.

Barcelona, 3 de setembre de 1977

VISCA CATALUNYA LLIURE Y SOBIRANA !
FORA ELS PACTES AMB EN SUAREZ !
DRET A L'AUTODETERMINACIO, ARA !
FORA LA MONARQUIA FRANQUISTA !

